

Anmeldelse

VERONICA MORTENSEN I'M THE GIRL

 Det slår mig øjeblikkeligt – og med genkendelsens glæde: Veronica Mortensen holder niveauet. Både fra sine to forrige udgivelser i eget navn samt ikke mindst den "rene" jazz-cd, IMAGE OF FALLING, med Peter Vuusts dansk-svenske gruppe fra 2004. Og det stemmer helt med mit indtryk fra en af koncerterne i Ridehuset under Aarhus Internationale Jazz-festival 2009, hvor optagelserne til denne nye cd er fra. Det er fejende flot. Veronica er forfriskende veloplagt.

Man kan høre hendes smil, hendes charme, hendes direktehed, totalt blottet for det affekterede, som mange af hendes kolleger farer vild med. Og det smitter på Klüwers Big Band, som ellers godt "kan selv". Det i forvejen fortrinlige band har fået ekstra skud i rørene og spillelyst i hjerterne. Så er da også Jesper Riis' arrangementer stærkt forfriskende at gå i lag med. Der lægges ud på højeste plan med *Chuck E's In Love*, der fuldt ud matcher Rickie Lee Jones' oprindelige version, og tilmed inkluderer en længere, viltet *up-tempo* coda med Veronicas suveræne koloratur unisont med bandet og Michael Bladts fyrrige tenorsolo. Der fortsættes med bl.a. andre *singer-songs* og fire af Veronicas egne sange (i tekst-samarbejde med Niels HP). Generelt er det de lysere stemninger som formidles – i livfulde rytmer som fem og seks fjerdedele, samba- og bossa-mønstre samt regulært swing. Det handler bl.a. om dagens stress, morgnens lys, forelskelse, bristede relationer og livslyst. Ole Frimans velfungerende swinger *Not Just A Date* skildrer saftig kærlighedsglæde, mens James Sheltons *I'm the Girl* løftes ud af banaliteten gennem Veronicas nuancerede fremstilling af vedholdende hengivenhed trods forsmået kærlighed – akkurat som en Billie Holiday mestrede det med selv middelmådige tekster. Eneste rent dystre indslag er Veronicas gribende, melodiske sang om *Julie*, som "*never had a dream turning into life*".

Om kvoten af dybe, smertelige sange findes i underskud, må det tilskrives den udadvendthed som let bliver sigtet på en *live*-koncert med bigband i det stopfulde Ridehuset. Men friskheden og ægtheden er ubesmittet, og rigelig til at befæste Veronica Mortensen som landets fremmeste formidler inden for mainstream-jazzens stilområde. Hendes stemme er varm, fleksibel og uanstrengt. Hendes diktion er klar, hun er rytmisk sikker og frigjort, og accentuerer mere i forhold til teksten end til melodien. Hun er sensuel uden at være gejl og følelsesfuld uden at være patetisk. I samspillet med det dynamiske og nuancerede Klüwers Big Band har hun skabt et renfærdigt og livsbekræftende værk. Det bliver man både varm og glad af! – Og dertil må ikke forglemmes de præcise og velformede soloindsatser fra bl.a. Michael Bladt (ts / ss), Ole Jørn Myklebust (tp), Claus Waidtløw (as / ss) og de amerikanske gæster Dave Samuels og Dennis Mackrel.

Bjarne Søltøft

Stunt Records STUCD 10012. VM (voc), Klüwers Big Band m. gæsterne Dave Samuels (marimba / vib), Dennis Mackrel (d). Aarhus 2009.

Torsdag 8. juli kl. 21 Huset
I Magstræde: Ernie Wilkins
Almost Big Band feat. Veronica
Mortensen
Lørdag 10. juli kl. 19 JazzCup:
Veronica Mortensen Quartet
Onsdag 14. juli kl. 21 Café
Smagløs, Aarhus: Peter Vuust
Quartet feat. Veronica Mortensen
Torsdag 15. juli kl. 17 AROs Aarhus
Kunstmuseum: Peter Vuust
Quartet feat. Veronica Mortensen
Fredag 16. juli kl. 21 Fatter Eskild,
Aarhus: Veronica Mortensen
Lørdag 17. juli kl. 16 Klostertorvet,
Aarhus: Veronica Mortensen